

Elżbieta Sala-Hońbrowicz, **Szkolenie „Kultura nie wyklucza”**

Przedmiotem szkolenia jest przygotowanie kadry/pracowników/edukatorów do prowadzenia działań z obszaru edukacji kulturowej adresowanych do osób zmagających się z trudnościami o charakterze psychicznym, jak również udzielenie wsparcia merytorycznego w tworzeniu projektów, które mogłyby przyczynić się do zmiany w sposobie postrzegania i traktowania osób chorujących psychicznie, z diagnozą ze spektrum autyzmu oraz z niepełnosprawnością intelektualną. To zadanie wydaje mi się szczególnie ważne w związku z corocznym wzrostem w Polsce liczby dzieci i młodzieży zmagających się z trudnościami emocjonalnymi i wymagających leczenia ambulatoryjnego i szpitalnego.

Wykład: *„Wystarczająco dobre” środowisko kultury. Znaczenie receptywności instytucji kultury.*

Warsztat nr 1

1. *Potencjał dezintegracji.* Projekty edukacyjne dla nastolatków z trudnościami emocjonalnymi.

Warsztat nr 2

2. *„Tego nie robi się kotu”*- Dzieci chorujące psychicznie w instytucji kultury.
3. *Świat po katastrofie* - dlaczego osoby po przeżytych kryzysach psychotycznych potrzebują instytucji kultury?
4. Zajęcia dla seniorów chorujących psychicznie.

Warsztat nr 3

5. Projekty dla osób z diagnozą ze spektrum autyzmu oraz ich bliskich – wybrane aspekty.
6. Osoby z niepełnosprawnością intelektualną, jako pełnoprawni uczestnicy i twórcy kultury.

Opis szkolenia:

Podczas szkolenia zamierzam:

- a) Przedstawić wizję kultury, jaka stoi za edukacją włączającą osoby zmagające się z dysfunkcjami o charakterze psychicznym oraz uzasadnić, dlaczego tego typu działania są ważne dla każdego uczestnika kultury.
- b) Scharakteryzować grupy docelowe: osoby chorujące psychicznie, osoby ze zdiagnozowanymi zaburzeniami ze spektrum autyzmu, osoby z niepełnosprawnością intelektualną. Moim celem nie będzie jednak dostarczanie kryteriów do diagnozowania, ale zaproponowanie psychoanalitycznego sposobu rozumienia zjawisk mentalnych, które zakłada istnienie pewnego kontinuum i możliwości odwołania się do własnych przeżyć, w celu zrozumienia innej osoby.
- c) Opowiedzieć o procesie edukacyjnym z perspektywy zjawisk na poziomie interpersonalnym i intrapsychicznym (Co dzieje się np. z zespołem instytucji, do której wkracza grupa dzieci chorujących psychicznie, jakie to uczucia i mechanizmy może uruchamiać w osobach pracujących w instytucji?). Jak będąc świadomym tych zjawisk przeciwdziałać zagrożeniom? W jaki sposób korzystać z własnych odczuć dla dobra procesu edukacyjnego?
- d) Podać przykłady konkretnych projektów i scharakteryzować etapy ich realizacji. Wskazać na praktyczne zalecenie dotyczące realizacji projektów edukacyjnych dla w/w grup.
- e) Opisać metodę pracy, którą stworzyłam na potrzeby takich działań, w oparciu o którą konstruowałam poszczególne warsztaty. Zaproponować uczestnikom szkolenia stworzenie przykładowych scenariuszy zajęć w oparciu o przedstawioną metodę.
- f) Zaprosić uczestników szkolenia na specjalistyczną wizytę studyjną do szpitala psychiatrycznego i szkoły specjalnej.
- g) Zaoferować pomoc w postaci superwizji (indywidualnych bądź grupowych konsultacji planowanych, bądź realizowanych projektów z omawianego obszaru).

Proponowana przeze mnie perspektywa może wzbogacać spojrzenie na każdy proces edukacyjny, jednak w przypadku pracy z osobami wzbudzającymi więcej uczuć: fantazji, leków, uprzedzeń, może okazać się najbardziej pomocna.

Uczestnicy szkolenia otrzymają materiały dydaktyczne.